

[Hjermind.]

disse Forbrydelser kun to Straffe: Livs- straf og Fængsel, medens der ikke kan idømmes Arbejdshus, Sikkerhedsforvaring eller Psykopatfængsel. Jeg tiltræder ganske den Tanke, der ligger bag ved Lovforslaget, om ikke at ville anvende Psykopatfængsel. Thi naar man betragter de Mennesketyper, der i disse Dage passerer Revy i Forhørs- lokalerne Landet over, vil man se, at man ellers vilde komme til at indrette Psykopat- fængsler i et hidtil ukendt Omfang.

I Bemærkningerne til Lovforslaget har den højtærede Justitsminister derimod ikke omtalt, at Straffelovens almindelige Regler i Borgerlig Straffelovs §§ 16 og 17 om Sindssygdøm og Aandssvaghed ogsaa vil gælde. Fra Norge hører vi, at Quisling antagelig er sindssyg eller Psykopat, og det lyder jo i og for sig meget troligt. Hvis vore allierede gav sig til at undersøge nogle af de ledende tyske Nazisters aandelige Status, hvad jeg nu ikke tror man vil, vilde man antagelig ogsaa faa et Resultat, der vilde overraske i hvert Fald nogle. Jeg har kun gjort disse Bemærkninger for at stille den højtærede Justitsminister over for det Forhold, at det kan gaa saaledes, at et procentvis stort Antal af de Forbrydere, der paa tysk Befaling myrdede i Flæng, vil vise sig at være sindssyge, aandssvage eller Psyko- pater. Psykopaterne vil formentlig alle blive dømt, men sindssyge eller aandssvage vil efter den gældende gamle Borgerlige Straffelovs §§ 16 og 17 ikke blive dømt, hvorimod der efter Straffelovens § 70 skal træffes særlige Foranstaltninger over for dem, hvis det af Hensyn til Retssikkerheden skønnes fornødent. Disse Foranstaltninger er normalt Anbringelse paa et Sindssyge- hospital til Helbredelse i kortere eller længere Tid. Hvis Forbryderen altsaa var sindssyg i Straffelovens Forstand i Gerningsøjeblikket, men nu er rask, kan han ikke idømmes Straf. Hvis Forbryderen var sindssyg i Gerningsøjeblikket og stadig er det, kan han heller ikke dømmes, men skal anbringes paa et Hospital eller i anden For- varing, og naar han efter et halvt eller et helt Aar eller mere er blevet rask, maa han slippes ud. Blot enkelte Tilfælde i Praksis af en af disse Situationer vilde virke rystende paa Baggrund af den Bedømmelse, som den almindelige Retsfølelse anlægger over for netop disse Forbrydere. Jeg tilsigter ikke med disse Bemærkninger at fremkalde en Ændring i den ældgamle Grundregel om Behandling af sindssyge Forbrydere, men henstiller til den højtærede Justitsminister at udtale sig over for det høje Ting om hele

dette Spørgsmaal og om, hvorvidt han mener, der kan gives Kauteler for, at saa- danne Forbrydere ikke straks eller efter en kortere Tid slippes ud i Samfundet, men underkastes en virkelig Forvaring i et pas- sende Aaremaal.

Lovforslagets § 6 indeholder en Nydan- nelse i dansk Ret ved at indføre som obliga- torisk, at den dømte ved Dommen kendes uværdig til almen Tillid. Denne Bestem- melse, der indfører et videregaaende Rettig- hedstab, end vi tidligere har kendt ved Fortabelse af de borgerlige Rettigheder, har den norske provisoriske Straffeanordning af 1942 til Forbillede, og jeg synes, at det er en god Formulering man har givet Lov- forslaget. Jeg vil dog henstille til den højt- ærede Justitsministers Overvejelse at med- tage som et Punkt 10, at Tab af almen Tillid ogsaa medfører Fortabelse af Retten til at eje eller erhverve fast Ejendom. Denne Regel har den norske Straffelov. Det vilde efter min Opfattelse kunne virke stødende, om en Person, straffet efter denne Lov og afskaaret fra offentlig Tjeneste og meget andet, skulde kunne være Ejer af nogen Del af Landets Jord.

Det er naturligvis fristende i det hele at søge en Sammenligning mellem den Straffeanordning, som i 1942 blev givet af den kongelige norske Regering. Forholdet er altsaa ikke, saaledes som det blev omtalt af det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, at man i Norge er i den samme Situation, som vi er i her i Landet. (*Bertel Dahlgaard:* Det sagde jeg netop vi ikke var!). Forholdet er det, at man i Norge har haft den frie Regering, der, som jeg nævnte, allerede i 1942 har givet de Strafferegler, som man ogsaa nu anvender. En Sammenligning mellem disse to, det danske Lovforslag og den norske Lovanordning, vil vise, at det danske Straffelovsforslag er betydelig haardere i den Minimumsstraf paa 4 Aar, som normalt foreskrives, men det danske Lov- forslag er paa den anden Side ogsaa langt lempeligere end det norske, derved at det er langt færre Personer, der vil blive straffet efter det danske Lovforslags Bestemmelser. Efter den norske Straffelov kan saaledes ethvert Medlem af det nazistiske Parti eller nogen dertil knyttet Organisation straffes. Om dette Spørgsmaal sagde det ærede Medlem Hr. Henning Hasle, at ingen bør straffes for sin blotte partipolitiske Over- bevisning. Ja, jeg anerkender dette Syns- punkt, men vil samtidig føje til, at for mig at se er ethvert Medlem af Nazistpartiet under Mistanke, og ethvert Medlems For- hold maa undersøges. Jeg hilste med Glæde,